

[Industriministeren]

sker alt sammen i forståelse med erhvervslivet.

Jeg er enig med hr. Erling Jensen i, at det er hensigtsmæssigt at opretholde disse ordninger, men jeg må bede hr. Erling Jensen om at have lidt tålmodighed. Rammerne for 1984 er endnu ikke fastlagt, og de forhandles fortsat i regeringen. Det er jo 1984, vi taler om. Personlig vil jeg være betænkelig ved at røre ved rammerne nu, hvor det bobler og syder i dansk erhvervsliv, og hvor der er hårdt brug for hver eneste af disse ordninger. Jeg vil snarest muligt orientere industripolitisk kontaktudvalg, og jeg vil naturligvis søge vejledning med hensyn til fordeling af disse midler.

Jeg forstod ikke rigtig, hvad det var, hr. Erling Jensen mente: om vi skulle have yderligere ordninger ud over de ordninger, vi allerede har. Jeg mener, vi er tilstrækkeligt dækket. Vi er i industriministeriet altid interesseret i, naturligvis, at modernisere disse ordninger mest muligt og opnå den størst mulige effekt.

Hr. Arne Christiansen rettede et spørgsmål til mig vedrørende nogle forlydender, må jeg vel kalde det, som fandtes i Information fra i dag. Jeg har intet kendskab til disse forlydender. Jeg kan ikke forstå, hvordan et seriøst dagblad kan bringe disse forlydender til torvs.

Hr. Arne Christiansen spurgte også om et udvalg vedrørende små og mellemstore virksomheder. Det er rigtigt, at der var en formulering i statsministerens åbningsredegørelse vedrørende et udvalgsarbejde. Hr. Arne Christiansen ved af erfaring, at vi har i tonsvis af litteratur vedrørende små og mellemstore virksomheder, og det er til syvende og sidst et spørgsmål om bevillinger. Hvis vi kan få flere bevillinger, kan vi naturligvis også gøre mere for små og mellemstore virksomheder. Jeg kan i øvrigt sige, at vi i industriministeriet naturligvis retter os efter ordlyden i statsministerens redegørelse og snarest muligt vil nedsætte et udvalg, men vi skal altså også kende indholdet eller direktivet for det udvalgsarbejde, som skal udføres. Hr. Arne Christiansen ved også, at i samme øjeblik vi nedsætter et sådant udvalg, vil der være en forventning om, at vi kommer med et eller andet i retning af yderligere tilførsel af penge.

Flere af ordførerne har været inde på spørgsmålet om projekt- og systemeksport. Jeg har forstået på hr. Erling Jensen og på hr. Rahbæk Møller, at begge disse ordførere er indstillet på at samarbejde med regeringen om at udvikle dette system. Det er jo eksempler på en positiv og på en opbyggende industripolitik. Det er ikke noget nyt, for allerede under min forgænger blev der oprettet et samarbejde imellem ministeriet og forskellige virksomheder, som havde interesse i at forsøge eksport af den viden og den know-how, som efterhånden er opsamlet inden for den offentlige sektor. Vi har i 1960'erne og 1970'erne investeret milliardbeløb i en velfungerende offentlig sektor. Der findes en stor viden, en stor erfaring på dette felt, og der er også interesse fra erhvervslivets side for at inlede et samarbejde med den offentlige sektor med hensyn til eksport af disse forskellige udmærkede eksempler på, hvad der er opnået i årenes løb. Jeg kan også erindre hr. Erling Jensen om, at eksportfremmerådets eksportprojektudvalg allerede støtter og koordinerer alle initiativer på dette interessante felt, hvor jeg egentlig er af den opfattelse, at Danmark er med blandt de førende lande.

Der er altså enighed om samarbejde mellem offentlige styrelser og direktorater og de private eksportvirksomheder. Interessen viser sig gennem udgivelsen af bøger, artikler i fagblade og kronikker og i dagblade vedrørende emnet. Jeg har også bemærket, at Industrirådets hovedbestyrelse har fremsendt et notat vedrørende arbejdsdeling og eksportsamarbejde mellem private virksomheder og den offentlige sektor.

Interessen viser sig heldigvis også derved, at man allerede har gennemført praktiske eksempler på varierede områder. Jeg kan nævne sundhedsvæsen, civilforsvar, energi, bolig, veje, miljø og arktisk teknologi. Det viser, at her er store muligheder, og der er også muligheder på andre felter inden for det offentlige afsnit i vort samfund.

Hr. Rahbæk Møller mente, at regeringen havde revalueret kronen. Det er en komplet misforståelse af de faktiske forhold. Det væsentlige, der skete den 21. marts 1983, var, at centralkursen for den tyske mark gik lidt op, medens centralkurserne for franske francs og italienske lire gik ned i forhold til kronen. Efter regeringens skøn betyder de ændringer i de indbyrdes kurser, der skete den 21.